ZATURDAG, 27 JANUARIJ. **1838.** TWEEDE JAAR, N°. 63.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRYZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.. *f* 7.—
en *Buitensteden* franco........................... - 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder............................. - 1.75.
Elken regel meer.. - 15.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... - 35.

REVOLUTIE.

Dat de revolutie eene zeldzaam nuttige, altijd gevaarlijke en dikwerf doodelijke ziekte des maatschappelijken ligchaams is, hebben wij in een vorig artikel gezegd, en daarmede stilzwijgend doen zien, dat wij niet alle revolutiën op éene en dezelfde lijn rangschikken. Er zijn ongetwijfeld opstanden en revolutiën geweest, die door het verstand, door het gevoel en door het geweten geboden werden. Maar van de talloze revolutiën, welke de volken en natiën beroerden, hebben slechts weinige op hunne dankbaarheid aanspraak, en van hoe vele dezer laatsten zien wij niet de voordeelen, welke zij aan den nazaat verschaften, verre overtroffen en geheel uitgewischt door de ellenden, die zij op den tijdgenoot deden nederkomen. Bovendien mag men vragen of het goede, dat uit revolutiën ontstaan is, niet ook zonder dezelve tot stand zou zijn gebragt? — De liefhebbers en bevorderaars van omwentelingen vijzelen derzelver uitwerkselen hemelhoog op, en de veranderzieke schrale gemeente roept haar daarom als bode van licht en rijkdom het Hosanna in eenen zwijmel van overdreven verwachtingen volgaarne toe; maar men vergeet of verzwijgt, dat, zeer waarschijnlijk, dezelfde goede uitkomsten van vroegere revolutiën langzamer doch niet minder zeker zouden zijn verkregen geworden door des menschen ingeschapene, altijd voortwerkende en altijd vorderende neiging tot vooruitgang, die ook op zijne maatschappelijke instellingen en betrekkingen invloed heeft.

Heeft de groote Fransche omwenteling — dat ontzettende tijdvak van willekeur, van geweldenarijen, van verbeurdverklaringen, van letterkundige en zedelijke uitspattingen, van verachting en schennis van hemelsche en aardsche wetten en instellingen, van tooneelen van schande en van moordtooneelen, van menschheid beleedigende en godtergende lasteringen — heeft die omwenteling het geluk der volken of van Frankrijk in die zelfde evenredigheid bevorderd? Neen! — bij alles, wat heilig, en met ieder, die onpartijdig en edel is, neen! — Men zegge niet, dat al die akeligheden en afgrijsselijkheden noodzakelijk waren tot bereiking van schoone dagen, gelijk het onweder des zomers noodig is tot zuivering van den dampkring; — ook wij beminnen de poëzij, maar zij moet geene onwaarheden verkondigen. De gruwelen der Fransche Revolutie lagen niet in de orde; zij waren niet berekend, zij waren niet voorzien, zij waren ook niet noodig; maar, gelijk het bij revolutiën altijd gaat en altijd gaan zal, de wraak- en hebzucht, de bloedgierigheid en de onverzadelijkheid van sommige drijvers deden hen ontstaan. Maar al ware het anders geweest, al hadden de mannen van 1789 en vervolgens niet om en voor zich zelven, maar om en voor het nageslacht alleen gewerkt, waarlijk het zou eene barbaarsche erkentelijkheid zijn hun dank te zeggen voor de fortuinen, die zij verwoest, voor het bloed, dat zij vergoten en voor de levens, die zij gebluscht hebben, om ons geluk te vestigen. Zelfs de opheffing van het leenstelsel, welke zeker de voornaamste en belangrijkste gebeurtenis uit de Fransche omwenteling is, werd, onzes inziens, voor de millioenen slagtoffers, tot welke de Vendée 900,000 en Lyon alleen 30,000 moest leveren, te duur gekocht. De verbetering der maatschappelijke instellingen, de staatkundige ontwikkeling, de zoogenaamde meerderjarigheid der volken zouden, wij gelooven het, ook zonder die baldadige slagting van menschenoffers op het outer der vrijheid, zijn tot stand gekomen, en men zou zelve onder den invloed der furiën moeten staan, om behagen te hebben aan verbeteringen, die in het gezelschap der furiën op de aarde nederdalen, of met bedaardheid te kunnen verwijlen bij het doodelijke Procrustus-bed, op hetwelk de Revolutie zoo vele duizenden weerlooze mannen en vrouwen, kinderen en grijsaards, door het vallende mes, voor haar tijdvak van pas maakte.

In 1789 ging van den goeden en verlichten Lodewijk XVI eene verklaring uit, bij welke aan den geest des tijds belangrijke concessiën gedaan werden, en op dezen zelfden weg had men tot de verbetering der maatschappelijke instellingen meer en meer kunnen voorwaarts schrijden. Maar men heeft eenen anderen weg gekozen en daarop niet de vrijheid, maar het despotismus ontmoet. Dat de regering der Bourbons aan Frankrijk den vrede en de welvaart heeft mogen hergeven, zal bezwaarlijk als een werk der revolutie beschouwd kunnen worden. De geschiedenis raadplegende, vraagt men, niet zonder grond, of de revolutie den triomf der vrijheid niet heeft vertraagd, in stede van denzelven te bevorderen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 26 Jan. Men schrijft ons uit 's Gravenhage d. d. 25 dezer, dat door Z. M. zijn benoemd: tot substituut officier bij de regtbank te Brielle, Mr L. J. van Maanen, en tot regter plaatsvervanger bij de regtbank te Arnhem, Mr C. P. E. Robidé van der Aa; voorts tot notarissen, in het kanton St. Oedenrode, J. A. de Munck; te Hattem, H. Pennink; te Ridderkerke, P. H. van de Waijfort; te Dordrecht, kanton N° 2, H. Schuijten.

— Wij vernemen nader en uit goede bronnen, dat de directie van de nieuwe fabrijk van mechanieken voor spinnerijen en weverijen, onlangs te Feijenoord opgerigt, en waarvan wij in een vorig nommer gewag maakten, is opgedragen aan den hoogst verdienstelijken en kundigen heer Röntgen, zoodat men met vertrouwen den besten uitslag van deze nuttige en vaderlandsche onderneming verwachten mag. Deze, met zoo veel onderscheiding bekende, landgenoot, is ook adviseur bij de administratie der nijverheid, en heeft onlangs eene verbetering voor stoommachines uitgevonden, waarvoor hem op de streelendste wijze octrooi in alle landen van Europa toegestaan is, en ten gevolge waarvan thans te Feijenoord, onder zijne directie, elf stoommachines voor buitenlandsche rekening vervaardigd worden.

— Men meldt uit Dordrecht, dat de tooneelvoorstelling, door de heeren leden van het gezelschap *Thalia*, ten voordeele der armen, l.l. maandag gegeven, na aftrek der onvermijdelijke kosten, heeft opgebragt eene som van *f* 547.70. Er moet voor de leden van dat gezelschap en voor Mejufvrouwen E. Roseveldt en M. Kleine, te Amsterdam woonachtig, welke ten deze geheel kosteloos hebben medegewerkt, eene aangename voldoening gelegen zijn in de bijzondere toejuiching van het publiek, over de zoo verdienstelijke uitvoering dezer representatie; terwijl het denkbeeld, door hunne talenten te hebben bijgedragen tot verzachting van het lot hunner arme natuurgenooten, ongetwijfeld de beste voldoening zal zijn.

— Wij lezen in het dagblad van 's Gravenhage, dat, op den huize Valkenbosch, nabij de residentie, in den ouderdom van 67 jaren, overleden is de Hoog edel gestrenge heer A. A. Buijskes, commandeur der militaire Willemsorde, ridder van den Nederlandschen Leeuw, en vice-admiraal in dienst van Z. M. den Koning; een man, die, wegens zijne voortreffelijke hoedanigheden als mensch, en zijne uitgebreide kundigheden als zeeofficier, de algemeene achting genoot. Bij meer dan eene gelegenheid bewees hij gewigtige diensten aan het vaderland, bijzonder in den jare 1817, toen hij als commissaris-generaal den gevaarlijken en bloedigen opstand in de Molukkos dempte, waarbij hij, met even veel beleid en vastberadenheid, als menschlievendheid te werk ging. Het was ter belooning van zijne handelwijs in deze moeijelijke omstandigheden, dat hij door den Koning met het commandeurs-kruis der militaire Willemsorde begiftigd werd.

— Wij lezen in de *Groninger Courant*, dat de studenten der hoogeschool aldaar, zich in dit barre jaargetijde bijzonder loffelijk onderscheiden, door zich met ijver de moeite te getroosten, om de afgelegene hutten der armoede, door al de geringe buurten der stad heen, zelve te bezoeken en hunne weldaden te brengen, waar zij zich, zonder aanzien van persoon of geloofsbelijdenis, met eigene oogen kunnen overtuigen, dat waarlijk de bitterste armoede huisvest.

'S GRAVENHAGE 25 Jan. Bij Burgemeesters en Wethouders zijn nader ingekomen verschillende giften, om gevoegd te worden bij de opbrengst der jongste kollekte, waaronder men opmerkt eene som van *f* 200, van Z. K. H. Prins Frederik; terwijl men nog verneemt, dat van wege H. K. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje eene zeer aanzienlijke gift aan de Wijkmeesters dezer residentie is ter hand gesteld, ten einde in den nood der behoeftigen te voorzien.

— Men verneemt, dat onze geëerbiedigde Koning, dezer dagen, door een der straatjes gaande, welke op den Denneweg alhier uitkomen, het angstig gekerm van kinderen vernemende, daarop in eene schamele woning, waar zich de onmiskenbare teekenen der nijpendste armoede vertoonden, binnentrad. Op het antwoord van de moeder der kinderen, dat haar man, een nijverig, maar behoeftig handwerkman, aan zijn werk was, verklaarde Z. M. gekomen te zijn, om eene kleine schuld te voldoen en liet, onder dit voorwendsel, niettegenstaande de ontkenning der vrouw, eene niet onaanzienlijke gift na. Eerst op straat gekomen, werd Z. M. herkend en alzoo dat nieuw bewijs van zijne onuitputtelijke liefdadigheid ruchtbaar.

— Gisteren is alhier een courier uit Petersburg aangekomen, welke in den Ouden Doelen afgestapt, en heden morgen naar Scheveningen vertrokken is, om van daar met de stoomboot naar Londen te stevenen, werwaarts hij met dépêches van het Russische hof belast is.

— Door den Raad der stad Alkmaar is, ter vervulling der buitengewone vacature in het Collegie der Provinciale Staten van Holland, ontstaan door het overlijden van den heer Dr. Petrus de Sonnaville, benoemd, jonkheer Daniel Carel de Dieu Fontein Verschuur, secretaris der Stad Alkmaar.

— Te Dordrecht zijn, bij den boekhouder der Nederduitsche Hervormde gemeente, tot dus verre, zonder collecte of bijzondere opwekking, *f* 6,345.41 ontvangen, ter ondersteuning van de behoeftigen dier gemeente in deze scherpe koude.

BRUSSEL 25 Jan. Volgens particuliere correspondentie zou het door Frankrijk en Engeland aan Spanje te verleenen subsidium dienen, om in de behoeften van het Leger van

MENGELWERK.

HET TOONEEL VAN VOORHEEN EN THANS.

(*Vervolg en Slot*).

Tot hetgeen ik vroeger heb medegedeeld behoort nog, dat onder de kortstondige regering van Koning LODEWIJK, zich vooruitzigten voor het tooneel schenen op te doen, luisterrijker dan men immer had kunnen verwachten. Voor dezen Vorst was, even als voor de meeste Franschen, het tooneel een voorwerp van ernstige bemoeijingen; de Stads-Schouwburg was Koninklijk verklaard. Men wil zelfs, dat hij op onderscheidene tijden WATTIER, BINGLEY en SNOEK, bij zich ontboden, en van hen een plan tot verbetering van deze nationale inrigting gevraagd had. Tevens had hij kommissarissen van den schouwburg afgevraagd, of het lot van de kunstenaren zoodanig gevestigd was, dat zij hunne studiën op eene onbelemmerde wijze konden voortzetten. Het laatste werd, zonder eenige bedenking, met ja beantwoord; doch daar, ten opzigte van het eerste, het ongeluk wilde, dat geene der drie personen, welke hij den last van een verbeterings-plan had opgedragen, de pen voerden, of zich met eenige studio buiten het vak bezig hielden, en hunne eigenliefde niet toeliet, de eer der verbetering met anderen te deelen, bleef het werk steken. Men had zich tevens gevleid, dat de bemoeijingen van het Koninklijk instituut eenen weldadigen invloed op het nationaal tooneel zouden uitoefenen; doch alles is bij hopen en verwachten gebleven, tot dat de verschrikkelijke ramp, welke ons vaderland zoo jammerlijk teisterde, die heerlijke vooruitzigten in rook deed verdwijnen. Na de versnippering, welke ons dierbaar vaderland reeds had ondergaan, scheen het plan van den overweldiger van *Europa* rijp geworden te zijn, om de rol, welke hij zijn broeder had doen spelen, en waarin deze hem niet scheen voldaan te hebben, te doen eindigen. Uit den rang der volken verstooten, was er voor den Nederlander weinig hoop meer op de handhaving zijner nationaliteit. Zonder de boekcensuur, welke te *Parijs* bestond, bleef hier nog alles, wat in het licht moest verschijnen, en alles, wat op het tooneel vertoond werd, onder toezigt van de policie. Het spreekt van zelve, dat, de hooge beambten van dezelve Franschen zijnde, deze zich, met de landtaal onbekend, op onderhoorige Hollanders moesten verlaten. Het voorname bewind dan daarover was in handen van eenen man gekomen, die zeker de onwaardigste in dezen was te noemen, een dier tweeslachtige monsters in het gebied der letteren zijnde, wier gekrabbel eenen steun buiten af behoeft, wil het ten minsten eenigzins gelden, vernietigde hij, als ware het, met éene pennestreek, alles, wat hij begreep, dat zich boven zijn prulwerk kon verheffen, en het geheele tooneel werd door zijn werk en dat zijner gunstelingen ingenomen; en, of dit alles nog niet genoeg ware, schreef hij een tooneel-kritiek, welke hij in het toen overgebleven maandwerk deed plaatsen, en welke de uitgever wel gedwongen was op te nemen, wilde hij anders zijne uitgave niet volstrekt belet, of zich op alle wijze bemoeijelijkt zien. Weldra echter werd de staatkundige vernietiging van het volksbestaan, ook door de vernietiging van het tooneel, als nationale inrigting, van land of stad afhankelijk, gevolgd, en in eene particuliere onderneming veranderd. De kunstenaars, bekommerd wegens hun lot, hadden vertoogen ingeleverd, en tot de voorstanders van hunne belangen WATTIER, SNOEK en MAJOFSKI gekozen. Het einde van dit alles was, dat het Hollandsch tooneel, nog bij wijze van gunst, met het Fransche gelijk werd gesteld, en aan ieder van dezelve eene directie voor het departement van de *Zuiderzee* werd verleend, wordende die van het Hollandsche tooneel aan bovengemeld drietal opgedragen. Nu werd de invloed, waaronder het tooneel zoo lang gekwijnd had, in volstrekte magt verkeerd. Het is waar, die magt was van een oppertoeverzigt afhankelijk; maar de magt om voor zichzelven het beste te kiezen, en den weg, waar men dit wilde, voor anderen te sluiten, bleef volstrekt, en daarvan dezelve wel gebruik gemaakt werd, is het te bevroeden, dat de luister van het geheel er niet door bevorderd werd. Onder deze omstandigheden bleven er nog redenen over, die het treurspel in stand hielden. In *Frankrijk* had het, door de uitstekende talenten van TALMA, nog den boventoon behouden, en daar ons vaderland eenmaal tot een uitvloeisel van het groote rijk was geproclameerd, kon men hetzelve daarin ook niet wel uitrooijen. Het ontbrak echter niet aan doorhalingen, welke bovenbedoelde onbedreven *censor* er in maakte, waardoor somwijlen kluchtige onzinnen werden te weeg gebragt. In tijden als deze, waarin de ziel door aanhoudenden weemoed neêrgedrukt werd, is het niet vreemd, dat zij verpoozing en opbeuring zocht, in die groote lotgevallen, in die verhevenheid van karakters en in dien worstelstrijd van aandoeningen, welke het wezen van het treurspel, uitmaken. De vereerders van het goede en schoone, vonden dan ook somwijlen nog eene heerlijke voldoening, wanneer zij WATTIER in hare triomf-rollen zagen optreden. Het was echter niet mogelijk zonder huivering aan de toekomst te denken; en zeker zou thans geen nationaal tooneel meer bestaan, indien de Fransche schepter zich over ons land

het Noorden te voorzien, welk Leger op 100,000 man zou worden gebragt. Frankrijk zou de soldij en levensmiddelen leveren, Engeland daarentegen de kleedingstukken en oorlogsbehoeften. Over de grondslagen, waarop men hetzelve zal verleenen, is men in onderhandeling.

— De raadkamer der regtbank van eersten aanleg te Brussel, heeft den verantwoordelijken uitgever en drukker van het Orangistische blad *de Lynx*, naar de kamer van beschuldiging verzonden, wegens hoon en laster, door middel van de drukpers, gepleegd in zekere beruchte artikelen, naderhand als vlugschrift uitgegeven, den titel voerende van: *Turpitudes ministérielles.*

DUITSCHLAND.

Berlijn 21 Jan. Heden had alhier het, op bevel van Z. M. den Koning, bepaalde Krooning- en Ordensfeest plaats. Des voormiddags vereenigden zich al de Ridders op het koninklijk paleis, alwaar zij, die sedert den 18den dezer tot Ridder waren benoemd, hunne ordeteekenen ontvingen, terwijl de overste van Stegmansky de naamlijst derzelve las. — Het godsdienstig feest werd in de kapel van het paleis gehouden, in tegenwoordigheid van Z. K. H. den Kroonprins en de Kroonprinses en de daartoe genoodigden. Aldaar heeft de bisschop Dr. Eylert, bijgestaan door twee Hof- en Dompredikanten, de dienst verrigt, die, nadat het gebed was uitgesproken, met het zingen van een *Te Deum* besloten werd.

Vervolgens begaven zich de Ridders, benevens de genoodigden naar de ridderzaal. De bisschop, Dr. Eylert, hield eene met de plegtigheid van den dag overeenstemmende redevoering, na afloop waarvan de nieuw benoemde Ridders aan Z. K. H. den Kroonprins en de Kroonprinses werden voorgesteld. — Na afloop daarvan ging men aan tafel, welke in de schilderijzaal in gereedheid stond. In deze zaal waren 400, en in de witte zaal 250 converts. Na den maaltijd begaf men zich nog eens naar de ridderzaal, en hiermede liep deze plegtigheid ten einde.

Van den Main 12 Jan. Daar men nog steeds in twijfel verkeerde over den aard en de wijze, hoe het Metropolitaan-Kapittel te Keulen, na het wegvoeren des Aartsbisschops, het bestuur overgenomen heeft, en de (eenstemmige) keus des heeren Hüsgen, tot bestuurder *ad interim* van het Diocese tot stand gebragt is, zoo laten wij hier eene overzetting volgen der circulaires, ten dezen aan de Geestelijkheid gezonden:

I. »Eerwaardige Broeders!»

«Om zeer wigtige redenen is de Hoog-eerw: Clemens Augustus, Vrijheer van Droste tot Vischering, onze Aartsbisschop, verre van zijne Dioecese vervoerd geworden, en zóó, dat hem de uitoefening van het bestuur der kerk is belet geworden. Weshalve, daar nu de Aartsbisschoppelijke zetel, als ware het, vaceert, volgens den regtsregel, vastgesteld in het kapittel: *Si episcopus* 3, *de supplend. negligent. praelat.* (I. 8.) *moet het kapittel in het bestuur, zoowel naar het geestelijke als het tijdelijke, voorzien.* Dat wij nu datzelve bestuur heden hebben op ons genomen, daarvan berigten wij u door deze, bevelende, dat gij alle brieven, omtrent kerkelijke zaken, aan ons zult rigten, tot dat u, volgens de kerkelijke wetten, iets anders bevolen zijn zal. Dadelijk zullen wij, zoo als ons voegt en door de wetten is voorgeschreven, over de geheele zaak en den tegenwoordigen staat van het Dioecese uitvoerig en naauwkeurig berigt geven aan den H. Apostolischen Stoel, wiens pligt het is in de nooden der kerken te voorzien, en denzelven ootmoedig smeeken, ons met raad bij te staan en te bevelen, wat hij noodig keure. Weldra zullen wij de Apostolische bevelen ontvangen, en wij vermanen u in den Heere, zeer geliefde broeders, dat gij dezelve evenéens, met ons, gerust en met vertrouwen verbeidt, en, om de liefde tot God, omzigtig en met verstand zorg te dragen, dat noch de kerk noch de Staat schade lijde, noch de zielen der geloovigen beroerd of verontrust worden.

Keulen 21 Nov. 1837.

In naam des Kapittels,
Carolus Adalbertus Vrijheer de Beyer,
Wij-Bisschop.»

II. «Eerwaardige Broeders!»

«Daar wij, het bestuur van het Dioecese op ons genomen hebbende, zoo als wij u den 21 der vorige maand meldden, even als of de stoel werkelijk vaceerde, naar het voorschrift des Conciliums van Trente, Sess. 24. cap. 16. de ref., hetzelve aan een bepaalden bestuurder (ad interim) moesten overdragen, zoo zijn wij, in kapittel vereenigd, overgegaan tot de keuze van een kapittel-vicaris. Bij de volgens de wetten gehoudene stemming, bleken, na het openen der briefjes de stemmen eenparig te zijn, en als verkozen te verklaren: den *Zeer Eerwaarden en Voortreffelijken Heere* Johannes Hüsgen, *Doctor der H. Godgeleerdheid en der beide regten, onzen Deken, sedert vele jaren Vicarius des Aartsbisdoms in spiritualibus en ridder der Roode Adelaars-Orde, 3de klasse.* Dezen, met eenparige stemmen verkozen, hebben wij bevestigd en geproclameerd als Kapittel-Vicarius, en op hem het bestuur des Aartsbisdoms overgedragen. Hetgeen wij, na daarop gevolgde Koninklijke goedkeuring, door deze u bekend maken, bevelende, dat alle brieven, betrekkelijk kerkelijke zaken, aan Hem worden gerigt, en gij Hem den verschuldigden eerbied en gehoorzaamheid bewijst.

Keulen 2 Dec. 1837. In naam des Kapittels,
Carolus Adalbertus, Vrijheer de Beijer,
Wij-Bisschop.»

FRANKRIJK.

Parijs, 24 Januarij. De graaf Campuzano, buitengewoon Spaansch gezant alhier, heeft aan Z. M. den Koning, zijne brieven van terugroeping aangeboden, terwijl de Markies d'Espeja daarop onmiddellijk zijne geloofsbrieven overhandigd heeft. Na den afloop dezer audientie is de Markies d'Espeja bij H. M. de Koningin en de overige Prinsen en Prinsessen toegelaten geworden.

— Men leest in een Fransch dagblad: De kabinetten van Europa verklaren zich eindelijk ten voordeele van Don Carlos; binnen drie maanden zal hij erkend worden, terwijl, in afwachting daarvan, de mogendheden nu reeds zijne leeningen ondersteunen, en hem aanzienlijke sommen en kundige officieren bezorgen.

— Een der Fransche dagbladen meldt, dat de policie te Auch eenige harer dienaren naar Gimont heeft gezonden, ten einde onderzoek te doen of het in eerstgenoemde stad verspreide gerucht op waarheid gegrond is, namelijk, dat eene aldaar wonende jonge dame verscheidene kisten had ontvangen, inhoudende ammunitie en krijgsbehoeften, welke eene zamenzwering voornemens was aan het leger van Don Carlos te doen toekomen; men heeft echter na gedaan onderzoek bevonden, dat zich in genoemde kisten niets anders bevond dan hoeden en bal-kleederen, door haar van Parijs ontboden.

Part. Corresp. Parijs 24 Jan. De zaak omtrent het te verleenen subsidium blijft hangende, totdat men het antwoord uit Engeland zal hebben ontvangen. Het Fransche Ministerie heeft het besluit genomen, om hetzelve bij de Kamers aan te vragen; doch zulks wordt eenigzins vertraagd, doordien men een Koerier naar Madrid heeft gezonden, om volgens het antwoord, dat hij zal medebrengen, te bepalen, waartoe het subsidium moet gebezigd worden, daar hetzelve, naar het schijnt, zeer aanzienlijk zijn moet.

Men verzekert, dat het huis Rotschild reeds gemagtigd is, om aan het Spaansche Kabinet een millioen voor te schieten. Ardoin en Wilson bieden eene nieuwe leening aan, doch vorderen eene gedeeltelijke guarantie voor dezelve.

De hertog van Orleans tracht hoe langer zoo meer het bestuur van het Departement van Oorlog aan zich te trekken. De verantwoordelijke minister schijnt slechts *pro forma* zijne functien uit te oefenen. Bij voorbeeld, moeten alle kolonels, in Parijs tegenwoordig, als het ware, de bevelen van Z. K. H. inwinnen. De Prins heeft bureaux en doet benoemingen. Vroeger waren alle hoofd-officieren, welke door Parijs kwamen, gehouden om zich bij den minister van Oorlog te laten zien; thans moet men ook den Prins bezoeken, en men schijnt hem eene soort van opperbevel over het leger te willen toekennen. De meeste bevorderingen en benoemingen worden door Z. K. H. aangewezen, en men kan gissen in welke geest dezelve gedaan worden. Men vraagt hoe deze oppermagt van den hertog van Orleans in verband gebragt kan worden met de ministeriëele verantwoordelijkheid.

De graaf de Sommariva is alhier overleden. Hij laat eene der schoonste verzamelingen van schilderijen na.

Het ministerieel avondblad, *la Charte*, tracht de gisteren verspreide geruchten, omtrent een opstand van den kant van Abd-el-Kader, tegen te spreken; het is waar, dat de kommandant van dat hoofd in de nabijheid der Fransche bezittingen eenige ongerustheid onder de kolonisten heeft gebaard, maar, zegt dat blad, de gouverneur-generaal heeft gemeend hen door de toezending van troepen te moeten geruststellen, en diensvolgens is een korps tusschen Hauris en de Ored-el-Khadara gekantonneerd, terwijl Abd-el-Kader zich thans te Medeah moet bevinden. Het ministerieel avondblad voegt bij dit berigt, dat de betrekkingen met de inlanders nimmer geruster en levendiger dan thans zijn geweest, en dat sedert 13 October, de dag, waarop Constantine veroverd is, de Franschen geen geweerschot ontvangen of gegeven hebben, over de geheele uitgestrektheid van de Algerijnsche bezittingen.

— De volgende tijdingen uit Algiers van den 13 Jan., zijn ons geworden:

Meer en meer ontwaart men, van dag tot dag, de nadeelige gevolgen van de door Bugeaud geslotene overeenkomst. Ten gevolge van een der daarin vervatte artikelen, verspreidt Abd-el-Kader schrik en verwoesting onder de volksstammen der provincie Algiers, tot zelfs bijna onder de muren dezer stad.

Hij bevindt zich thans in het gebergte Brackera, 8 mijlen van Algiers, alwaar hij zich onledig houdt, de Arabieren van de stammen, welke ten oosten van Metidja wonen, plunderen en schatting af te persen. De volksstam Oued-Zeiloun, welke sedert zeven jaren vreedzaam leefde, en de voortbrengselen van deszelfs gewest, bestaande voornamelijk in olie, bij ons ter markt wilde brengen, is geheel uitgeplunderd. Een twintigtal Oued-Zeilounen, die wederstand wilden bieden, is op eene vreesselijke wijze vermoord. [illegible] wreede strafoefeningen van den door ons aangestelden S[illegible] tan bepalen zich niet bij deze gruwelen; hij voert vrouwen en kinderen als gijzelaars mede, en heeft aan degenen die nog onder onze bescherming staan, bevolen, ons gebied te verlaten, wanneer zij niet als weêrspannigen willen worden beschouwd en behandeld. Dit is de oorzaak, dat dagelijks de bevolking vermindert, en wij weldra niets dan zieken en bedelaars zullen behouden.

Eenige troepen zijn oostwaarts afgezonden, en verschillende bataljons en escadrons zijn thans nog aan de Hamise gelegerd, om de bewegingen van Abd-el-Kader gade te slaan, en alzoo, met het wapen in de vuist, getuigen van de bezitneming der uiterste grenzen van Abd-el-Kader's heerschappij, welke waarschijnlijk spoedig door hem zullen worden overschreden. Gisteren, in den loop van den dag, zijn naar het bivouac aan de Hamise, twee veldhouwitsers en vier kompagniën ter versterking gezonden. Ook de generaal Rulhieres heeft zich derwaarts begeven, om den generaal Bernelle te vervangen. Alles kondigt eene spoedige scheiding aan, misschien spoediger dan men wel verwachtte.

Bona dd. 8 Jan. De generaal Castellane heeft het bevelhebberschap der Provincie Bona aanvaard en alzoo den generaal Trézel vervangen, die hier algemeen geacht is, en wien men met leedwezen deze plaats ziet verlaten.

Vrij algemeen veronderstelt men, dat Abd-el-Kader's [illegible] delingen bij de stammen, die de omstreken van Bougie bewonen, en zelfs tot digt onder Constantine gezien zijn, [illegible] heerscht meer beweging aan de eene, en meer argwaan aan de andere zijde, en indien men in de Provincie niet spoedig zijne magt doet gelden, zal de rust, welke men thans oogenschijnlijk geniet, weldra door eenen algemeenen, [illegible] moeijelijk te dempen, opstand gevolgd worden.

SPANJE.

Part. Corresp. Madrid, 16 Jan. De baron de Epinosa heeft zich bij het ontslagnemen van het ministerie van oorlog eenen goeden aftogt bezorgd; hij heeft zichzelven zijn achterstallig tractement betaald; hij heeft zich de orde van het groot kruis laten geven, hetwelk hem een inkomen oplevert van de Emolumenten, aan den titel van Excellentie verbonden. Het ontslag van den major-dome van het paleis van H. M. de koningin, Calvet, die eenen grooten invloed scheen te hebben, maakt alhier niet minder gerucht.

Het schijnt, dat de verbodsmaatregelen tegen den sluikhandel met de Carlisten niet zeer streng worden gehandhaafd. Escuray, in de provincie Logrono, verrijkt zich met zijne lakens, die de Carlisten duur betalen; en zelfs koopen lieden uit Bilbao sluiten koopen met den vijand, die [illegible] hunne poorten is.

— De verkiezingen voor Madrid zullen morgen een' aanvang nemen; de Moderados [illegible] mogelijke pogingen, om den triomf hunner kandidaten te werkstelligen.

— Volgens tijdingen uit Cuenca, zouden de Carlisten, onder bevel van Basilio Garcia, slaags zijn geweest, met de brigade van Ullibarri, tusschen Tondos en Arcos de la C[illegible] tera; volgens andere berigten uit Huerta, zouden zich de Carlisten den 13 naar dien kant begeven hebben, om de troepen van H. M. de Koningin tot den aftogt te dwingen.

De posten van Andalousie, Estramadura, Valencia, Katalonië en Arragon, zijn allen te gelijk den 14 alhier aangekomen; de tijdingen, welke dezelve medebrengen, zijn van den volgenden inhoud:

De Carlisten zijn meester van het grondgebied van Valencia, doch de steden, welke versterkt zijn, bieden tegenstand. Den Guerrillas van Arragon gaat het zoo voordeelig niet; Generaal San Miguel is van plan, hun eene duchtige les te geven. De generaal Sanz bevindt zich te Cuidad Real, hij is aldaar aangekomen, na de Carlisten van La Mancha geslagen en de Cabecille Savariégos gevangen genomen te hebben.

Basilio Garcia weet aan alle vervolgingen te ontkomen, en in Cantavieya eene versterking van 100 geweermakers en geschutgieters te hebben gebragt, is hij verder in de Provincie Cuenca getrokken.

Men zeide, dat eene andere divisie zich tusschen Albarracin, Ariz en Sorria bevond, doch het door den generaal Quiroga gegeven bevel, om al de beschikbare kavallerie bijeen [illegible]

---

was blijven uitstrekken. Kortstondig, hoewel in het denkbeeld der lijdenden, eindeloos lang, was de heerschappij van het geweld. Het ontwaakt *Europa* wierp de aangesmeede kluisters af, en ons vaderland bleef niet achter in den geheiligden opstand tegen den overweldiger. Toen, ja toen scheen zich ook een nieuw leven aan het vaderlandsch tooneel mede te deelen, en, indien het immer als een echt nationale inrigting beschouwd mogt worden, was het wel in dat oogenblik toen de schouwburg de verzamelplaats scheen geworden te zijn van de liefhebbers des vaderlands, de jubelkreet der vrijheid langs alle rangen weergalmden, en de stemmen der bondgenooten, ofschoon hun ook de landtaal vreemd ware, zich aan het vreugdegejuich der geredde burgers paarden. De zaal des schouwburgs scheen het middelpunt geworden te zijn, waar het vorstelijk huis, met hetwelk aan *Nederland* eer en zelfstandigheid was wedergegeven, het verblijde volk om zich verzamelde. Toen scheen een nieuwe dageraad voor het tooneel aan te breken. Ieder regtschapen Nederlander vleide zich, dat eene zoo belangrijke nationale inrigting ook werkelijk den nationalen kunstroem zou handhaven, te meer, daar nu ook weder vaderlandsche stukken, door de Fransche *censuur* geweerd, werden opgevoerd en met geestdrift ontvangen. Dit morgenrood van een nieuw leven was echter verre van door een' heerlijken dag opgevolgd te worden. Met het behouden van de geestdrift ging alles weder zijn ouden gang, en bijzondere omstandigheden waren slechts in staat, een flikkerend, doch ras voorbijgaand leven op te wekken.

Een sombere nevel verspreidde zich weldra over het tooneel. De star, die zoo vele jaren een heerlijk licht over hetzelve had verspreid en boven allen had uitgeblonken, het heerlijke kunstlicht, hetwelk alleen genoegzaam was onzen nationalen kunstroem en de mededinging met vreemden te handhaven, ging onder. — Wattier, wier echtgenoot als Architect naar *den Haag* geroepen werd, besloot met hem van woonplaats te veranderen, en het tooneel te verlaten. Dit besluit werd haar gemakkelijk gemaakt, doordien hare medebestuurders, die nu het lot van den Schouwburg geheel in handen konden krijgen, haar eene jaarwedde van f2,000 verzekerden. Het is waar, zij wendde voor redenen dezer verwijdering hare klimmende jaren en afnemende krachten voor; doch hare afscheidsvoorstelling overtuigde de kunstkenneren maar al te zeer, hoe veel luister met haar onderging, en hoe weinig hoop men had, immer, ten minsten in langen tijd, zoo veel voortreffelijks weder te zien.

Met haar verloor het tooneel vele voortreffelijke meesterstukken: men zag geene *Semiramis*, geene *Athalia*, geene *Mérope*, geene *Cléopatra*, geene *Fedra*, en zoo vele andere rollen, waartoe de natuur haar gevormd en de kunst scheen opgewekt te hebben, meer. Het gebied was nu voor snoek zoo vrijmagtig geworden, als immer een kunstenaar was te beurt gevallen of vallen zal. Men zou in den mensch eene meer dan denkbare mate van zelfbeheersching moeten veronderstellen, om te verwachten, dat hij hier geen gebruik, zoo geen misbruik van maakte, want niemand stond hem hiertoe in den weg; en hoe vele verdiensten gbevelink ook bezat, hare mindere geschiktheid voor de rollen van de hooge klasse en hare uitmuntendheid in de teedere partijen, lieten hem, op weinige uitzonderingen na, den boventoon; terwijl jelgerhuis meestal het bruin in de schilderij uitmaakte en anderen zich met de plaats moesten vergenoegen, welke hij hun overliet. Weldra werd hij dan ook, in de oogen van het publiek, de kolossus, waartegen alles moest opzien. [illegible] is waar, de natuur had hem met uitstekende gaven toegerust en zijne talenten waren uitmuntend; maar onder [illegible] der gunstige omstandigheden zou hij nimmer die hooge [illegible] maardheid verkregen hebben, want hij was de eenige kunstenaar, die in ons land immer bestaan had of bestaan [illegible] welke volstrekt meester was zijne loopbaan te regelen en van anderen naar welgevallen te beperken.

Een tijdstip, intusschen, waarin het alles om slechts één man te doen is, kan men in alles ook niet schitterend noemen en het had werkelijk den schijn, of zijn doel was, den [illegible] derlandschen kunstroem met zich ten grave te nemen. Gedurende het bestuur van hem en zijn deelgenoot majofski, [illegible] niets tot instandhouding van het tooneel aangenomen [illegible] aangekweekt; ten minste werden de zoodanige teruggehouden, die hen eenmaal konden vervangen.

Eindelijk werd men bedacht den Schouwburg weder den ouden voet, onder dadelijk beheer van de stad te brengen, en toen kreeg alles een ander aanzien, en hoezeer [illegible] het vorig gezag niet vergeten, ja in vele opzigten nog [illegible] eerbiedigd werd, waren de handelingen van het nieuw bestuur in volstrekte wederspraak met het vorige. Het [illegible] waar, veelal slaat men om het eene uiterste te ontwijken of te keer te gaan, tot een ander over, en hiervan [illegible] misschien het nieuw gevormd beheer niet vrij te spreken. Men had gezien, dat het gezelschap kunstenaren op den [illegible] was gebragt om uit te sterven, en men liet nu allen toe, die vermetel genoeg waren, zich aan de uitspraak van het publiek te wagen, zonder verzekerd te zijn, dat zij eene regt op goedkeuring hadden. Men had gezien, hoe verre aanmatigingen kunnen gaan, en men duchtte talenten tot

..e doen komen, doet veronderstellen, dat de vijand zich meer in de nabijheid van de hoofdstad bevindt. Deze veronderstelling heeft, wel is waar, eenige algemeene onrust veroorzaakt, doch van korten duur: de bal's masqués worden druk bezocht.

— In La Mancha is de ellende zoo groot, dat de uitgehongerde inwoners de Carlisten om levensmiddelen smeeken. De ezels en muilezels, alsmede alle andere dieren, zijn naauwelijks dood, of worden door de ongelukkigen gretig verslonden, die deze walgelijke spijzen als lekkerbeetjes beschouwen.

PS. Wij vernemen, dat de ongerustheid, welke zich in de stad verspreidde, veroorzaakt is door het ontvangen berigt, dat Basilio Garcia te Huerta is binnengerukt.

EGYPTE.

CAÏRO 27 Nov. De communicatie van Medina en Mekka met de Roode Zee schijnt nog steeds afgebroken: de pacha zendt troepen van Suez, om de linie der bevestigde posten aan de kusten van Akuba en Dschedda te versterken. Deze kleine bezettingen, welker doel is, de pelgrims-karavanen uit Egypte en Maghreb te beschermen, bestaan uit Arnauten, op welke de pacha zich verlaten kan; doch in gewone tijden zijn zij niet talrijk genoeg, om een eenigzins sterk korps weêrstand te bieden. De Bedouïnen om Medina schijnen inzonderheid met de Wahabiten verbonden te zijn, en de pacha heeft op hen niet zoo grooten invloed kunnen oefenen, als op die uit de nabijheid van Mekka. De oorzaak daarvan ligt hierin, dat zij voor hun gebruik koren genoeg bouwen, terwijl Mekka grooten toevoer noodig heeft, welke, in handen van den pacha, een zeer voordeelig monopolie, en een teugel voor de Bedouïnen in die streken is. De tegenwoordige Iman der Wahabiten is Fasil, uit het geslacht van den stichter der Wahabitische heerschappij. Hij heeft zijne, door den pacha vroeger verwoeste, hoofdstad Deriah, weder opgebouwd. Lang reeds zijn zijne bemoeijingen tegen den Iman van Maskat gerigt geweest, daar hij zich tegen den pacha niet sterk genoeg gevoelde. Zijn streven is altijd om zich weder in het bezit te stellen van eenige havens aan de Z. O. kust van het schiereiland, maar zijne plannen zijn nog steeds mislukt, voornamelijk door het krachtig bestuur des Imans van Maskat: en door den afkeer der zuidelijke stammen van het Wahabismus. De Wahabis zijn groote vijanden van het wijndrinken, het gebruik van koffij en tabak. De Arabische stammen drinken daarentegen meest allen wijn, die in de gebergten, eenige dagreizen van de zuid-kust, gebouwd, en in de meeste steden openlijk verkocht wordt; eveneens zijn zij groote liefhebbers van koffij, en hebben uit die oorzaken den stelligsten afkeer tegen de heerschappij der Wahabiten. Met dat al is de Iman van Maskat wegens hen niet zonder vrees; want, indien zij eens in het bezit der vruchtbare provincie van Maskat geraakten, dan zouden zij zich plotseling tot een volk van groote staatkundige beteekenis verheven zien. Doch het is zeer in het belang van Engeland en Egypte, te zorgen, dat de zaken niet zoo ver komen, en dezelve zouden dus bij eene dergelijke poging geene werkelooze toeschouwers blijven. Het is voor den pacha van het grootste gewigt in het bezit te blijven van de beide heilige steden, en de Engelschen zouden van de heerschappij der Wahabiten op de Z. O. kusten de vernietiging van hunnen handel in de Perzische golf te vreezen hebben, welke circa 2,000,000 £st. bedraagt, en voor Indië bijkans onontbeerlijk is. Men weet bijna niets van hetgeen in het binnenste van het schier-eiland omgaat, en kan niets opmaken uit de bewegingen van uit het centrum naar de kusten; daarom is elke verschijning der Wahabiten aan de zee eene gebeurtenis, welke opmerkzaamheid verdient, omdat men uit dezelve tot grootere bewegingen in het binnenste kan besluiten.

STADSNIEUWS.

Volgens gedane waarnemingen aan het Stads Waterkantoor, teekende de thermometer van Fahrenheit de navolgende graden van koude:

Donderdag 25 Januarij	's middags	ten 2-4 ure,	17 graden.
» » »	's avonds	» 6-10 »	16 »
	middernacht		16 »
Vrijdag 26 »	's morgens	» 2 »	16 »
» » »	»	» 4 »	17 »
» » »	»	» 6 »	18 »
» » »	»	» 8 »	19 »
» » »	»	» 10 »	21 »
» » »	's middags	» 12 »	23 »

GETROUWD. 25 Jan. J. C. Leemkogel met N. v. d. Wal. — J. Noordhorn, C. A Zoon met A. C. A. v. Maanen.

BEVALLEN. 22 Jan. G. C. M. de Roch, geb. Rutgers van Rozenburg, D. — 24 Jan. R. Bronkhorst, geb. van Lier, Z. — M. Harmsen, geb. Huppertsman, D. — S. C. Weddelink, geb. Otken, D. — 25 Jan. H. G. Punt, geb. van den Broecke, D. — H. A. Rouffaer, geb. de la Porte. D.

OVERLEDEN. 20 Jan. W. Kehrer, 54 j. — 21 Jan. A. M. Bakels, geb. Schreuder, 22½ j. — 22 Jan. B. Lazonder, Wed. J. H. van Straaten, 76 j. — 24 Jan. J. Peereboom, Wed. J. Uitenbogaart, 74 j. — 26 Jan. C. L. Kruseman Aretz. 25 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.			AMSTERDAM, 26 Januarij, 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels.			volgens de Effecten-Societeit.		
			van	tot	gebleven	laagste	hoogste	gebleven
NEDERL.	Werkelijke Schuld	a 2½	53¼	½	5/16	53 5/16	»	»
	Dito	» 5	101	½	5/16	101¼	⅜	5/16
	Uitgestelde dito	»	»	»	»	»	»	»
	Kansbiljetten	f	22½	23	22 11/16	22 11/16	¾	11/16
	Amortisatie-Syndic.	» 4½	94	¼	⅛	94⅛	»	»
	Dito	» 3½	76¾	77¼	76⅞	76⅞	77	»
	Handel-Maatschappij	» 4½	176¼	¾	½	176⅜	⅝	⅜
	Nieuwe dito	» 4½	»	»	»	»	»	»
	Nieuwe dito 1837.	» 4½	99¼	¾	½	»	»	»
	Entrepôt-Dok	» 4½	»	»	»	»	»	»
	Oost-Ind. Leening.	» 4	»	»	»	»	»	»
	Dito	» 5	99¼	¾	½	99½	»	»
	Aandeelen Kansb.	» 4	»	»	»	»	»	»
	Spoorweg Haarlem.	»	120¾	121¼	121	»	»	»
	Dito Rotterd.	»	»	»	»	»	»	»
FRANKR.	Inschrijving G. B.	» 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND.	Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.	Leening *Ardoin's*	» 5	19¼	½	7/16	19⅜	½	7/16
	Dito onbep. Stukk.	» 5	18⅝	19	18¾	18 9/16	¾	11/16
	Passive	»	4¼	½	7/16	4 7/16	»	»
	Deferred	»	»	»	»	»	»	»
	Fransche Uitgestelde	»	»	»	»	»	»	»
	Engelsche dito	»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL.	Oblig. te Londen	» 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.	Certific. bij *L. & B.*	» 5	91¼	¾	½	91¼	½	»
	Dito *Falc. & Co.*	» 5	92	½	½	92¼	½	»
	Dito te Londen	» 5	101½	102	101¾	101¾	»	»
	Aandeelen *Tavolieren*	3½	»	»	»	»	»	»
	Dito te Parijs	» 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.	*H.&C.* 1798, 1816,	» 5	105	½	¼	105¼	»	»
	Dito 1828, 1829.	» 5	105¼	¾	½	105½	»	»
	Dito 1831, 1833.	» 5	96¾	97¼	97	97	»	»
	Oblig. te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
	Dito te Hamburg	» 5	»	»	»	»	»	»
	Inschr in Assign.	» 6	68½	69	68¾	68¾	»	»
	Certific. van dito	» 6	68¾	69¼	69	69	»	»
POLEN.	Aandeelen à fl. 300.	» f	»	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 500.	» »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN.	Dito R. 50.	» »	111¾	112¼	112	»	»	»
	Neg. Londen 1830.	» 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.	Aandeelen à fl. 100.	» f	»	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 250.	» »	»	»	»	»	»	»
	Metaliek	» 5	101¼	¾	½	101½	⅝	»
	Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
	Dito	» 2½	57½	¾	⅝	»	»	»
	Dito te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
	Weenerb. *Goll&Co.*	» 5	103	½	¼	103¼	»	»
	Dito	» 4	»	»	»	»	»	»
	N. Ween. Aand. fl. 500	» f	»	»	»	722	723	»
DENEMARK.	Oblig. te Londen	» 3	73¼	¾	½	73½	»	»
BRAZILIE.	Dito dito	» 5	72¼	¾	½	72⅜	⅝	»
DARMSTADT	Aand. bij loting	» f	»	»	»	»	»	»

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 24 Januarij.

Inschrijving	5 pCt. 109.80.		Napels, *Falc.*	5 pCt. 98.60.
dito	3 » 79.60.		Portugal	3 » 18⅞.
Bank-Actiën	fr. 2610.		België	5 » 103⅝.

De rente heeft heden eene teruggaande beweging begonnen, de koers van 110 heeft in de 5 pCt. vele verkoopers uitgelokt, ook zegt men, dat dezer dagen vele verkoopen in blanco zijn gedaan, waardoor men, indien de speculanten voor rijzing, de daling kunnen stuiten, tegen de liquidatie op nieuw rijzing te gemoet ziet, wijl alsdan de in blanco verkochte partijen zullen moeten gedekt worden; 3 pCt. volgde de daling der 5 pCt. evenwel was de handel daarin minder uitgebreid; in overige Fondsen was de handel zeer onbeduidend, zelfs zijn Spaansche niet genoteerd. Na de beurs 3 pCt. 79.60.

ANTWERPEN, 25 Januarij.

België 5 »	101⅜.	Ardoin 5 pCt.	19⅜.
dito 4 »	93⅞.	Uitgestelde pCt.	6.
Holland 2½ »	53⅝.	Napels, *Falcon.* 5 »	92¾.
Losrenten 5 »	99.	Tavolière 3½ »	37.
Metaliek 5 »	105¼.	Rome A°. 1834. 5 »	99.
Partialloten »	f 428.	Denemarken 3 »	73¼.
Loten fl. 500 »	f 718½.	Brazilië 5 »	72½.
Pol. Lot. fl. 300 »	118¾.	Pruiss. Loten »	f 111¼.
dito 500 »	137.	Darmst. Loten »	24¼.
		Nassau Loten »	f 22⅝.

Gisteren avond waren Ardoin's op het ⅛ hooger van Parijs 19¼, 5/16 kontant; en 19 7/16 op ultimo. Heden waren dezelve vrij gewild, en van den openingskoers 19 5/16, stegen dezelve met eenigen handel tot 19¼, 5/16 kontant, en 19¾ op ultimo. Premie 1/m 19¾ d. 1 pCt. Brazilianen openden à 72½, doch blijven ten gevolge van den lageren Amsterdamschen koers 72¼ p.; Darmst. Loten iets meer gevraagd à f 24¼, ook Russisch Fransche Aandeelen waren zeer gezocht à fr. 235. Nassau Loten daarentegen zeer aangeboden. Ten 5½ ure was de Engelsche noch de Parijsche koers bekend, en blijven Ardoins 19¼ g. op morgen. Brazilie 72⅜, ¼.

BRUSSEL, 25 Januarij.

3 ure: Ardoins waren heden zeer vast, hoewel geene nadere Parijsche noch Londensche koersen bekend waren, 19¼, en blijven 19 5/16 geld.

HAMBURG, 23 Januarij.

Metaliek 5 pCt.	104⅝.	Portugal 3 pCt.	19.
dito 3 »	78⅜.	Pol. Lot. fl. 300 »	133.
Bank-Actiën »	1405.	dito 500 »	154¼.
Loten fl. 500 »	118¾.	N. dito 200 »	62.
Rusl. te Lond. 5 »	107⅞.	Pruiss. Loten »	126½.
dito Hamburg. 5 »	101⅝.	Holland 2½ »	52⅝.
do. 1831 en 33. 5 »	97⅞.	Spanje Ard. 5 »	18¼.

Wisselk. Amst. 2/m 35.65. Parijs 2/m 188¼. Petersburg 2/m 2⅔, ¼. Berlijn 2/m 153¼. Londen 2/m 13.8½. Weenen 6/w 149⅝.

FRANKFORT A/M., 23 Januarij.

Metaliek 5 pCt.	105 3/16.	Pol. Lot fl. 500.	f 78¾.
dito 3 »	79 5/16.	dito. 300. »	67⅞.
Bank-Actiën	1696.	Holland 2½ pCt.	53 3/16.
Loten fl. 500	120⅝, ¾.	Syndic 4½ »	94⅛.
Darmst. Loten	f 61¾.	dito 3½ »	77, ⅛.
N. dito	f 24 7/16, ½.	Spanje Ardoin. 5 »	12¼, ⅜.
Pruiss. Loten	63⅞, 64.	Portugal 3 »	18.

Oostenrijksche Bank-Actiën, Integralen en Nieuwe Poolsche Loten waren zeer gewillig, en werden met veel handel tot hoogeren koers gevraagd; Ardoin's ⅛ lager.

Nadenmiddag Bank-Actiën f 1697. Loten fl. 500 120⅝.

WEENEN, 19 Januarij.

Metaliek 5 pCt.	106⅝.	Bank-Actiën »	f 1391½.
dito 3 »	79¼.	Loten à fl. 500 »	120½.

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 26 Januarij, 1838.

In alle Fondsen, zoowel Hollandsche als buitenlandsche, vertoonde de handel heden zeer weinig levendigheid, en zijn alle nagenoeg op hunne prijzen van gisteren gebleven. Ook in Aand. Handel-Maatschappij was de affaire zeer beperkt; geopend met eene neiging tot prijsverbetering, blijven dezelve ten slotte als gisteren; de handel in Ardoins was mede minder geanimeerd, evenwel hebben zij zich, hoewel zonder variatie van Antwerpen komende, op hunnen verhoogden koers goed gesouteneerd.

Van Zuid-Amerikaansche bestond weder eenige vraag naar nieuwe Mexicanen, en hebben dezelve zich met geringe affaire weder iets in prijs verbeterd.

Louisiana 5 pCt. 99. Nieuwe Mexico 5 pCt. 25½. dito Uitgest. 9 5/16. Peru 6 pCt. 13 5/16. Coup. Griekenl. bl. onbep. f 2⅝.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt. Prolongatie 2½ pCt. Wissel-Disconto 2½ pCt.

Prijzen ten 5 ure. Integralen 53¼, 5/16. Handel-Maatschappij 176½, ½. 5 pCt. Ardoin 19⅜, 7/16.

PRIJZEN DER COUPONS.

Oost. Met. Coupons à fl. 25. f 29.65 à 67½. Napelsche dito à 12½ Duc. f 24.17½ à 20. Fransche dito à 60 Franc. f 56⅛. Eng. Pruissen p. £st., dito Napels, dito Denen, dito Russen f 12 à 12.02½. Hamb. Russen pr. Roebel. st. 36½. Pruisische Thaler pr. Thaler 34½. Mandaten van Zilveren Roebels st. 86½. Dito van Papieren dito st. 10 5/16 à ⅜. Uitgel. Eng. Nap. £ 100. Losb. 1 Feb. 1838 f 12.02½ p. £.

WISSELKOERSEN. 26 Januarij, 1838.

	Geld.	Papier.		Geld.	Papier.
Londen kort		12.12½	Hamburg kort	35¼	
» 2/m		12.05	» 2/m	35⅛	

SPECIEKOERSEN. 26 Januarij 1838.

Nieuwe Ducaten	f 5.70	à f 5.80	Louis d'Or	» 11.15	» 11.25
Oude dito	» 5.55	» 5.65	Stukken van 5 francs. st.	2.33	» 2.35
Rijders	» 14.90	» 15.—	Fransche Kronen	» 2.70	» 2.75
Guinjes	» 12.50	» 12.60	Brabandsche dito	» 2.65	» 2.70
Engels. Souvereinen	» 11.95	» 12.05	Piasters	» 2.55	» 2.60
Pistolen	» 9.85	» 9.95	Pruissche Thalers	» 1.75	» 1.80
Stukken van 20 francs.	» 9.45	» 9.55			

Goud in Baren à f 1442.60 / 't Nederl. Pond } 13 à 13½ %

Zilver van 1000 à 920.	f — f à —	't Ned. Pond fijn.
» » 950 » 850.	» 103.90 » » 104.10	
» » 850 » 700.		
» » 600 » 500.	» 103.70 » » 104.	

GRANENMARKT.

26 Januarij 1838.

Rogge. 124, 125 ℔ n. Overijsselsche f 160, 162.

Koolzaad tot vorigen prijs, op levering, met meer handel. In April £vl. 53 gedaan.

Lijnzaad zonder handel.

Raapolie Ordinair f 33½. Vliegend f 32½ à 33. Vliegend in de Stad f 33½. P°. Mei f 32½. P°. September en October f 32½ à 33.

Lijnolie Ordinair f 28¼. Vliegend f 27½. P°. Maart f 27¼. P°. April f 27¾ à 28.

Hennepolie Ordinair f 30½.

Raapkoeken pr. 1,040 st. f 62 à 68. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. f 8 à 10½.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

De schepen *Hermann Elisabeth*, Middendorf, Bayonne n. Antwerpen, en *Louisa Classen*, van Odessa n. Amsterdam, zijn den 20 Jan., wegens ijs, te Cowes binnengeloopen.

Het schip *Zeelust*, Mik, van Newport n. Dordt, is den 19 Jan. te Newhaven binnengeloopen.

Het schip *Louisa*, Valk, van Odessa n. ...., is den 18 Jan. te Yarmouth binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 25 Jan. O. — Niets. Texel vol drijfijs.

---

hoogte te zien ontwikkelen, waarop zij zich zouden kunnen doen gelden; welk beginsel alleen strekken kon om de middelmatigheid te handhaven.

Het afsterven van SNOEK eindelijk was een treurige slag voor het tooneel. Niettegenstaande zijne jaren geklommen waren, deed het jeugdige vuur en de kracht, welke hij nog in zijne laatste rollen ontwikkelde, nog vele genoegens van zijn kunstvermogen verwachten. Van hem kan men niet zeggen, dat hij zijnen roem overleefde, want dezelve overstraalde hem in vollen luister tot zijnen dood, en blijft onverminderd zijn graf omgeven. Maar zijn verlies werd werkelijk verdubbeld, doordien men, hetgeen onder zijn bestuur te vreezen was, verwezenlijkt dacht: men waande, dat het treurspel met hem begraven was, en er geene hulpmiddelen overbleven om hetzelve weder te verheffen.

Het zij intusschen ter eere van het bestuur, van stadswege gevestigd, gezegd, dat die middelen aangewend, en aanvankelijk met een goed gevolg bekroond zijn geworden! Daaraan toch is het te danken, dat het thans levend geslacht zich nog een denkbeeld van het hooge kunstvermogen van WATTIER kan maken, die, uit hare afzondering teruggeroepen, nog in den avond van haar leven hare wonderen ten toon spreidde. Weinigen slechts zijn nog van vroeger dagen over, en de jeugdige talenten kan men in den volsten zin als aanwinsten beschouwen, welke de schouwburg als stedelijke inrigting verwierf. De tegenwoordige toestand van ons nationaal tooneel, vooral betrekkelijk het treurspel, (hetwelk behalven in SNOEK, nog een treurig verlies in JELGERHUIS leed), zal men best uit eenige vragen kunnen kennen, die zeker niet ontkennend beantwoord zullen worden. Hebben wij niet treurspelen van de eerste klasse zien opvoeren, op eene wijze, die schitterende tijdperken, waarvan men met zoo veel geestdrift spreekt, waardig? *Méropé, Fédra, Zelmire, Macbeth, de Cid, de Inspraak van het Bloed, Antigoné, het Weeskind van China,* om niet van zoo vele andere stukken te spreken, waaraan een waardige uitvoering regt deed wedervaren? Heeft men bij derzelver voorstelling niet dikwijls, in eene gunstige verhouding, aan WATTIER gedacht? Hebben jeugdige kunstenaars niet dezelfde blijde hoop gegeven, welke men van SNOEK in zijnen eersten tijd koesterde? Heeft niet meermalen eene goede rolverdeeling een goed geheel opgeleverd? En zoo er al ook eens iets gebrekkigs onder liep, (hetwelk wij zagen dat in de tijden, waarvan men als luisterrijk spreekt, menigvuldiger was), werd dan het gebrekkige niet rijkelijk door het goede opgewogen? — Laten wij toch niet altijd in het voorledene zoeken, wat wij in het tegenwoordige bezitten. Indien er ooit schitterende tijdperken voor het tooneel bestaan hebben, hetwelk ik verre ben van tegen te spreken, bestaat voor het minst thans de mogelijkheid, dezelve te doen herleven. — Men vergete slechts niet, dat de kunst aanmoediging en belangstelling behoeft; wil zij anders schitteren? LARIVE zegt: alles hangt af van dengeen, tegen over wien men staat. Men zou er kunnen bijvoegen, de stemming van den tooneelspeler is aan die des publieks onderworpen; is hetzelve koel en onverschillig, zijn genie zal zich belemmerd gevoelen, en het zal hem onmogelijk zijn, zich tot die hoogte van gevoel op te winden, welke hij door eene hartelijke deelneming zou kunnen bereiken. Ik bedoel met deze deelneming geenszins die uitbundige loftuitingen, welke den kenner doen glimlagchen; dat onbestemd geschreeuw, veeleer geschokt, den welbezielde te ontstemmen, en dat alleen streelend kan zijn voor die ijdele breinen, welke nimmer tot het ware wezen der kunst zijn doorgedrongen. Er is eene hoogere gewaarwording, eene edeler voldoening, welke den voor waarheid blakenden kunstenaar voldoet: het is de verzekering, dat de ziel van den aanschouwer in zijne verheven stemming gedeeld heeft, zij vloeit voort uit die volmaakte overeenstemming, welke zich zonder eenige luidruchtigheid doet gevoelen. Zeker is het, dat, zal de kunst in luister klimmen, er geniën noodig zijn om haar te verheffen; maar geniën kunnen als ruwe diamanten voorbij gezien worden... Vooral is dit toepasselijk op den tooneelspeler, hij heeft slechts één leeftijd voor zich, om zich te doen bewonderen, is deze voorbij, dan daalt zijn roem met hem ten grave, of liever verstikt onder zijne schreden. De dichter, de schilder kunnen hunne regtvaardiging van de nakomelingschap verwachten, voor den tooneelspeler bestaat geene nakomelingschap, indien zijne tijdgenooten hem onachtzaam hebben. Dat men dan den zich ontwikkelende talenten den weg niet belemmere, dat eene trouwe belangstelling hunne inspanningen te gemoet kome: en ... zal het ijdel zijn, van eerlang een luisterrijk tijdperk voor de kunst te zien aanbreken.

DE SCHEDEL VAN MICHEL ANGELO.

De Akademie van *St. Lucas* te *Rome* bezit sedert eenen [illegible] tijd den schedel van MICHEL ANGELO. Hij is onder een glas in [illegible] prachtig vergulde reliquikast besloten, en kan door ieder [illegible] tigd worden; daar nu vele geleerden beweeren, dat het de [illegible] beroemden Schilder niet is, zoo hebben de leden der Akademie [illegible] die van het Archeologisch Genootschap dezer stad, aan [illegible] verlof gevraagd, om het graf van MICHEL ANGELO in [illegible] openen, ten einde de waarheid te ontdekken [illegible] zoek toegestaan [illegible]

HELVOET 25 Jan. N. O. — Niets. De Stroom drijft vol ijs.

BRIELLE [illegible] O. N. O. MAASSLUIS N. O. — Niets. Het ijs in den Stroom zit vast.

GENUA 12 Jan. Jaski, Eensgezindheid, Riga.

BATAVIA 20 Sept. Seepe, Mercurius, Amsterdam.

PADANG 12 Sept. Herman, Vereeniging, Amsterdam.

BORDEAUX 18 Jan. De Groot, Jacoba, Stettin. Bakker, Vertrouwen, Amsterdam.

St. MALO 11/17 Jan. Pouloin, Caroline, Rotterdam.

BELFAST 19 Jan. Shue, Care Crew, Rotterdam.

LEITH 18 Jan. Sproat, Porcia, Antwerpen.

UITGEZEILD.

SOERABAYA 17 Sept. Boulet, Jeannette Philippine, China.

NEWPORT 19 Jan. Ugen, Anna Sieberdina, Rotterdam.

STAND DER RIVIEREN IN ONS LAND.

Volgens de heden ontvangene officiele berigten was er geene verandering in de gesteldheid van het ijs op onze rivieren. De hoogte van het water aan de peilschalen op eenige voorname waarnemingspunten, was als volgt:

De NEDERRIJN te Arnhem, den 24 Januarij, 's morgens ten 8 ure 2,60 el, in het laatste etmaal gewassen 10 duim.

De MERWE, LEK, enz., te Gorinchem, den 22 's namiddags, 2,23 el, in het laatste etmaal gewassen 95 duim; te Dordrecht, den 23 's namiddags, 0,14 el, gevallen 10 duim; te Brielle den 23, 0,18 el, gevallen 2 duim; te Schoonhoven den 23, 1,54 el, gewassen 2 duim; te Krimpen den 23, 2,65 el onder het noodpeil, gevallen 4 duim.

De IJSSEL, den 24 's morgens ten 8 ure aan het Katerveer, 1,15 el, gevallen 10 duim; den 23 's morgens ten 6 ure, te Kampen, 0,68 el, gewassen 8 duim.

De MAAS te Grave, den 22 Januarij, 's morgens ten 8 ure, 2 el, in het laatste etmaal gewassen 4 duim; den 23, 2,05 el, in het laatste etmaal gewassen 7 duim.

HANDELSBERIGTEN.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

HAMBURG, 23 Januarij.

Tarwe wordt landwaarts wat meer aangevoerd, en vindt tot onveranderde prijzen koopers. *Rogge* prijshoudend, op levering is 122 ℔ nieuwe Mecklenburger tot 70 Rx. gedaan. *Garst* stil; *Haver* slechts aan benoodigden voor consumtie te plaatsen. *Boonen* komen slechts bij kleine partijen aan en worden iets hooger betaald. *Raapzaad* gevraagd en ruim prijshoudend.

STETTIN 19 Januarij.

Er is thans weder minder kooplust voor *Rogge* op levering, en zonder bepaling der soort, is tot 29 Rx. gesloten, terwijl er tot 29½ Rx. nog Verkoopers zijn. *Tarwe* wordt tot onveranderde prijzen aan de Landmarkt gekocht. *Garst* op levering is iets meer begeerd, en goede Oderb. 20¼ Rx. betaald. *Haver* zonder handel. Voor *Raapzaad* blijft nog al kooplust. *Klaversaad* hooger gehouden, wit tot 10½ à 11 Rx., rood 11 à 11½ Rx. In *Lijnzaad* niets omgegaan.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN 25 Januarij.

KOFFIJ. Het artikel is prijshoudend, hoewel heden slechts 50 balen Brazil 27¼ cs. in consumtie verkocht zijn.

SUIKER. Hoewel in afwachting der veiling van 600 Kisten, die overmorgen plaats zal hebben, er thans weinig in dit artikel omgaat, zoo is er evenwel voor de consumtie eenige vraag opgekomen, en zijn heden 150 k. blond Havana tot *f* 20 Entr. afgedaan.

ROTTERDAM 25 Januarij.

KOFFIJ. Heden zijn 300 balen St. Domingo van 27 à 27¼ Entr. verkocht.

Luxemburg, den 15 Januarij 1838.

AAN DE REDACTIE VAN DEN *AVONDBODE.*

Mijnheer de Redacteur!

Eindelijk hebben wij in № 48 van UEd. geacht dagblad een stuk over de houthakking in het Grünewald gelezen, hetwelk, in wederlegging der menigvuldige, vooral in Belgische bladen, over dit vraagpunt verspreide onwaarheden, hetzelve in zijn ware daglicht plaatst, en derhalve wel waardig is door de Duitsche dagbladen, welke bovengenoemde Belgische redeneringen zoo gaarne eene plaats in hunne kolommen verleenden, overgenomen te worden; en inderdaad hebben wij ons verwonderd, dat dit nog door geen enkel heeft plaats gehad. Deze onze verwondering steeg echter nog hooger, toen wij in № 1 der bijlagen van de *Augsburgsche Allgemeine Zeitung* het artikel, gedagteekend: *Brussel den 24 December*, lazen; hetwelk geen Duitsch blad zonder aanmerkingen had behooren over te nemen. Of mag het geene verachting van het Duitsch Verbond heeten, wanneer daarin gezegd wordt, dat de overeenkomst van Nederland met Engeland en Frankrijk, van den 21 Mei 1833, hetzelve niet in het minst aangaat, en men daarop volgen laat, dat, wanneer het Duitsch Verbond deszelfs onbestrijdbare regten op Luxemburg zoude willen handhaven, hetzelve dan met Engeland en Frankrijk in oorlog zoude geraken, voor welk uiterste het zich wel zoude wachten. In allen gevalle gevoelt de Belgische Regering de noodzakelijkheid op hare hoede te zijn, en heeft hierom vele troepen naar het Luxemburgsche gezonden.

Hierop antwoorden wij eenvoudig, dat een enkele blik op de kaart genoegzaam bewijst, hoe weinig een oorlog met Engeland voor het Duitsch Verbond te vreezen is, en het eerste het beste statistieke handboek verschaft het antwoord op de vraag, wie bij eenen zoodanigen oorlog het meeste te verliezen heeft, ook zelfs wanneer de moeijelijkheden, zoowel binnen 's lands, als in Neder-Canada en de Oost-Indiën, niet reeds aan Engeland de handen vol gaven. Voor de Fransche Regering zoude een oorlog veel meer te duchten zijn als voor het Duitsch Verbond, en daarenboven zijn de aan hetzelve in 1814 toegewezen grenzen niet meer die van 1806, toen half Europa tot hetzelve behoorde; en ook het Duitsch Verbond heeft deszelfs 38 millioenen inwoners. Wanneer België echter begint te spreken van op zijne hoede te zijn en vele troepen te zenden, dan is dit toch inderdaad al te bespottelijk, om er op te antwoorden. Even weinig is het noodig te bewijzen, hoe ongegrond de, in № 1 der *Augsburgsche Allgemeine Zeitung*, als uit den *Temps* overgenomen, voorkomende woorden zijn, die den minister van Buitenlandsche zaken, baron *Verstolk van Soelen* in den mond gelegd worden. Deze geachte staatsman is te zeer van de waardigheid zijne regering en zijner, deze voorstellende, betrekking doordrongen, [illegible] vreesachtige uitdrukkingen te doen, als hem [illegible] toegeschreven worden. Dit heeft hij, en onze [illegible] bij gewigtiger gelegenheden als de tegenwoordige [illegible]

[illegible] de Grünewaldsche kwestie eerst gewigtig [illegible] er de Groothertogelijke Regering en het Duitsch [illegible] ne, Duitschland alleen betreffende, zaak vreemde [illegible] dulden wilden. Dan zoude men op deze bei[illegible] ne toepassen kunnen, wat lord Russell van Enge[illegible] blz. 3 van № 1 der *Augsburgsche Allgemeine* [illegible] de, in geval men aan het oproer in Neder[illegible]

[illegible] voor de eer van Duitschland heeft men den [illegible] reeds vergund, een gedeelte van den Duitschen [illegible] facto te bezitten, en het wordt tijd, eenmaal hieraan een einde te maken, wanneer de Duitsche onderdaan nog langer het vertrouwen zal voeden, dat zijne regering in staat is, hem tegen vreemde onderdrukking te beveiligen. Men behoeft slechts eenen blik op het Groothertogdom te werpen, om zich te overtuigen, hoezeer de werktuigelijke en zedelijke belangen van het land lijden; hoezeer de vroeger door de wettige regering, met zoo goed gevolg, opgewekte geestelijke beschaving met de uit Namen gezondene dweepzuchtige geestelijkheid in strijd is; hoezeer de anarchie der administratie en besteking in de belagchelijke verkiezingen der ambtenaren aan de eene, en partijdigheid en onkunde der regtbanken aan de andere zijde, alle wettige orde vernietigen, waardoor het ongelukkige volk de speelbal is van woeker, eigenbelang en hartstogtelijkheid. Hoe de aan de wettige Regering getrouw geblevene onderdanen ten doel zijn aan de schandelijkste knevelarijen, en de vruchten van hunnen vlijt en veeljarige inspanningen, waardoor zij het lot hunner huisgenooten eenigermate meenden verzekerd te hebben, ten buit moeten zien worden aan wezens, die met verachting van eed en pligt zich aan de revolutie aansloten, en nog dagelijks het Duitsch Verbond ongestraft hoonen en met getrouwe onderdanen den spot drijven.

Verlangen de Duitsche Bondsregeringen zich in de achting en eerbied hunner onderdanen te handhaven, willen zij niet, dat deze, afgeschrikt door het ongelukkig lot der getrouwe Luxemburgers, zich aan de eerste beste revolutie aansluiten, dan voorwaar moeten zij in de *Grünewaldsche* kwestie niet toegeven, maar hun onbetwistbaar goed regt verdedigen. Ook wij verlangen geenen oorlog, waartoe wij niet gedwongen worden, maar, ingeval vreemde mogendheden zich wilden aanmatigen, op grond eener overeenkomst, waaraan het Duitsch Verbond vreemd is, deze wetten voor te schrijven, en deszelfs regt te betwisten, om op zijn gebied de administratie uit te oefenen, of zijne bescherming en hulp tegen overweldiging te verleenen aan eene wettige regering, welke dit wilde doen, en, gelijk in UEd. hiervoren gedacht artikel te regt wordt aangemerkt, hiervan konde noch wilde afzien, dan is oorlog het eenig overblijvende reddingsmiddel, en de 38 millioen onderdanen van het Duitsch verbond behoeven niet voor denzelven te vreezen.

Hij, die nog aan het bovenstaande mogt twijfelen, zie slechts wat thans in de Rijnprovinciën plaats heeft, en merke de verwachtingen op, welke het zamentrekken van Fransche troepen aan de Luxemburgsche grenzen, en het vooruitzenden der Belgische voorhoede in het Groothertogdom Luxemburg, bij de raddraaijers aldaar te weeg heeft gebragt.

Geen verstandig mensch zal gelooven, dat men bij het te zamentrekken dezer troepen de Grünewaldsche kwestie in het oog had, en het zoude voor het gezond verstand beleedigend zijn, te willen aannemen, dat het vellen van een paar vadem hout, dezelfde kabinetten zoude bewegen het zwaard te trekken, welke de gewigtigste belangen van het bestaan der Staten in der minne regelden. Verlangden zij den oorlog, dan vonden eenige Mogendheden hiertoe eene gewigtiger aanleiding, toen de revolutie zich ook in het Groothertogdom uitbreidde, en anderen toen de door de Belgen opgerigte burgerwacht ontwapend en alle ligting van troepen verboden werd. Intusschen staat deze zamentrekking van troepen eenigermate met de Luxemburgsche zaken in verband. Om zich hiervan te overtuigen, behoeft men slechts na te denken, wanneer de eerste teekenen van ontevredenheid zich in de Rijnprovinciën vertoonden, en men zal moeten erkennen, dat zulks dagteekent van het uitbarsten der Belgische revolutie, welke door dezelfde middelen voorbereid werd, die men ook in de Rijnprovinciën aanwendt, van het oogenblik af, dat men gelaten aanzag, hoe ook een gedeelte van het Duitsche grondgebied der onruststokers ten prooi werd. Had Duitschland in dien tijd zijne grenzen gedekt, geenen revolutionair veroorloofd eenen voet over dezelve te zetten, geene vreemde magt ook maar het doen van eenen voorslag tot afstand of zelfs slechts tot ruiling toegestaan, dan zoude het aan alle van den zelfden geest bezielde onrustst0kers de hoop benomen hebben, hunne woelingen met goed gevolg in de Rijnprovinciën te kunnen voortzetten. Alleen het welgelukken hunner pogingen in het Groothertogdom Luxemburg moedigde hen aan, iets dergelijks in de Rijnprovinciën te beproeven. Hij, die deze streken sedert met een door vooroordeel onbeneveld oog beschouwde, weet ook, en de ondervinding heeft het bewezen, dat aldaar dezelfde partijen als in Belgie bestaan, en dat aldaar ook de gezamenlijke leden der revolutionnaire partij, hoewel men hen gedeeltelijk door concessiën trachtte te bevredigen, werkzaam zijn, zoo als ook, dat men aldaar door eene heerschzuchtige geestelijkheid op de menigte weet te werken. Datgene wat de aartsbisschop van Keulen, als derzelver orgaan, openlijk tegen de regering inbragt, dat wordt door de lagere geestelijkheid niet alleen in den biechtstoel, maar, gelijk bekend is, zelfs in openbare leerredenen gepredikt.

Wij hopen en vertrouwen wel op de vastheid en kracht der Pruissische Regering; maar wij zijn ook overtuigd, dat het haar niet zal gelukken, den geest van revolutie te versmooren, zoo lang het Groot-Hertogdom Luxemburg, een integrerend gedeelte van het Duitsche Verbond, in de handen dezer partij wordt gelaten, en daardoor een voortdurend voorbeeld blijft aanbieden van hare magt, en van het gebrek aan zamenhang in het Duitsche Verbond. Het eerste, wat Pruissen in het geheele Duitsche Verbond tot deszelfs eigen behoud standvastig moet blijven vorderen, is de verwijdering der Fransche krijgsmagt, en den oogenblikkelijken aftogt der Belgische voorhoede, welke bestemd is, om der eerste de hand te bieden. Is het ook alleen Belgische grootspraak, wanneer een Belgisch blad zegt, dat men maar zou volhouden, bij het uitbarsten van eenen opstand in de Rijnprovinciën zoude men spoedig in Aken en Keulen zijn; het kan echter geene overtollige vrees genoemd worden, dat Frankrijk begeerig is naar de schoone Rijnprovinciën. Wat kan den opstand in de Rijnprovinciën echter meer bevorderen, dan de vertooning eener gewapende magt aan de grenzen, waarvan iedereen weet, dat zij naar het oogenblik reikhalst, waarop de gelegenheid zich zoude aanbieden, om dezelve te overschrijden? Moge het ook slechts een ministeriëel goochelspel voor de Kamers zijn, wat de Fransche Regering hiertoe bewoog; wij kunnen ons echter daarvan overtuigd houden, dat zij van dezelve gebruik zoude maken, wanneer er een ernstige opstand in de Rijnprovinciën uitbarstte. De revolutionnaire partij aldaar weet dit ook zeer goed, en al ware dit het geval niet, dan nog zouden er, even als bij de Belgische revolutie, zendelingen uit alle standen gevonden worden, welke haar hier[illegible] zouden overtuigen, zoo als door het Groot-Hertogdom [illegible]burg duidelijk bewezen wordt.

[illegible] dus het Duitsche Verbond de waarschuwing niet te ver[illegible]angen. 38 Millioenen inwoners, met eene goed georganiseerde krijgsmagt van 380,000 man, en eene reserve van 190,000 man geven hetzelve het middel aan de hand zijne veiligheid, eer en waardigheid zoowel, als het welzijn zijner onderdanen te beschermen. Wanneer het dus maar de vasten wil toont, deze magt, in geval van nood, te gebruiken, dan zal deszelfs woord voldoende zijn.

OPGAVE VAN AANBESTEDINGEN EN VERPACHTINGEN.

AANBEST. Op 2 Februarij te Zwolle, bij inschrijving en opbod: Het aanleggen van eenige kribwerken tusschen Deventer en Olst, en het herstel der defecten van sommige der bestaande kribben. Het bestek ligt ter lezing aan het Min. van Binn. Zaken te 's Hage, aan het Prov. Gouvernement te Zwolle, en verder op de gewone plaatsen.

VERPACHT. Op Donderd. 1 Febr., des midd. ten 12 ure, te Alkmaar in het Logement *de roode Leeuw*: het regt van doorschutten door de Hondsbossche Schutsluis te Zaandam, het bevisschen van dezelve en van den Binnen-Zaan, alsmede het huis, kamer en Vischwanthuis, staande aldaar, voor vijf jaren, ingaande 1° Mei 1838. Voorwaarden liggen ter lezing te Alkmaar, ter secretarie van het *Hoogheemraadschap* van den Hondsbossche enz.; en te Zaandam in *den Otter.*

Schouwburgen, Concerten,

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaturdag, den 27 Januarij 1838: ZAIRE, Treurspel in vijf bedrijven, naar het Fransch van *Voltaire*, door den Heer *J. Nomsz*, en na hetzelve ARLEQUIN OF HET GEMASKERD BAL, Groot Ballet-Pantomime, door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme.* Muzijk voor het finale van den Heer *A. Berlijn.*

Ten Zes ure op het Tooneel.

THÉATRE FRANCAIS.

No. 53 de l'Abonnement.

Samedi 27 Janvier 1838: LA JUIVE, Grand-opéra en 5 actes, *d'Halévy*, orné de décors et de costumes nouveaux.

On commencera à 6½ heures.

DEUTSCHES THEATER, *In der Amstelstrasse.*

31 Vorstellung im Abonnement.

Sonnabend den 27 Januar 1838: DIE NACHTWANDLERIN, grosse romantisch-lyrische Oper, in 4 Acten, Musik von *Vincent Bellini.*

Anfang um 7 Uhr.

Text-Bücher dieser Oper sind bey den Büchhändlern A. H. Brouwer, N. Voorburgwal, No. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, No. 53, wie auch an der Theater-Casse à 40 Cents zu haben.

Donnerstag den 1 Februar 1838: zum vortheile der Madame *Eschborn*, NORMA, grosse romantische Oper in 4 Abtheilungen, Musik von *Vincent Bellini.*

C. C. FISCHER heeft de eer te berigten, dat zijn *CONCERT*, VOCAAL EN INSTRUMENTAAL, zal plaats hebben op *Woensdag den 31 Januarij* 1838, in de zaal van den *Franschen Schouwburg.* Het Programma zal nader bekend gemaakt worden.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.